

פרשת צו

צו את אהרון (ו, ב)

רש"י מבאר שהלשון "צו" הוא לשון זירוז, מיד ולדורות.

ה"חפץ חיים", היה מבצע תמיד כל פעולה מפעולותיו בזריזות בלתי מצויה. לא זו בלבד שהיה רץ למצווה, אלא שבכל מעשיו מורגשת תמיד היתה רעננות נעורים.

כאשר שאלו אותו פעם לסיבת הדבר ענה: "כהנים זריזים הם", יש להתרגל להיות זריז בכל!

פעם ראו את ה"חפץ חיים" כשהוא מניח כמה ארגזים זה על גבי זה ולאחר מכן רץ עליהם במהירות. תמהו הרואים.

הסביר להם ה"חפץ חיים" בנועם: את זאת אני עושה כדי ללמד את עצמי לרוץ על כבש המזח, לכשיבנה בית המקדש במהרה בימינו...!

מקור: וקראת לשבת עונג